

fremhævede, at Tidspunktet for Lovforanstaltninger paa dette Omraade nu er forpasset. Tidspunktet har altsaa, ogsaa efter det ærede Medlems egen Mening, været inde, før den socialdemokratiske Regering traadte til; derfor ser jeg ikke, der var noget at bebrejde denne.

Det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen ankede over flere Forhold vedrørende Biografteatrene, og særlig paa to Punkter var han ikke tilfreds. Det ærede Medlem benægtede, at Lovens § 1 tillod Bortgivelse af Biografteaterbevillinger til to Personer. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem juridisk set har Ret, men praktisk taget skal jeg villigt erkende, at saadanne Bevillinger i visse Tilfælde kan komme til at virke uheldigt. Der er i øvrigt heller ikke siden 1922 meddelt nogen Bevilling af denne Art. Med Hensyn til det ærede Medlems Klage over Overtrædelsen af Lovens § 6 skal jeg oplyse, at det i Vilkaarene i samtlige Bevillinger udtrykkelig er udtalt, at Bevillingen er personlig og altsaa ikke maa udlejes, og Justitsministeriet har altid bestræbt sig for at hindre Omgaaelse af disse Bestemmelser. Der har gentagne Gange været rettet Klage til Justitsministeriet over, at Bevillingshaveren ikke selv deltog i Driften af det paagældende Biografteater, men det har i Regelen vist sig, at disse Klager ikke har været berettigede. Dog er det muligt, ja, endogsaa sandsynligt, at visse Bevillingshavere paa Grund af manglende Kapital har maattet søge denne hos Filmsudlejere, der altid er til Rede med at yde en saadan Støtte, og herved har disse naturligvis til en vis Grad kunnet faa Indseende med Teatrets Drift. For at hindre, at Filmsudlejere skaffer sig denne uheldige Indflydelse overfor Bevillingshavere, har man i øvrigt i samtlige Bevillinger optaget følgende Bestemmelse: „Det er Bevillingshaveren forbudt at indgaa nogen Overenskomst, hvorved han forpligter sig til kun at modtage Films fra et eller flere bestemte Firmaer eller Personer.“

En Klage over, at dette Forbud ikke overholdes, i hvert Fald ikke for Københavns Vedkommende, er netop for Tiden til Behandling i Ministeriet og sendt til Politidirektøren til Erklæring, saaledes at det af det ærede Medlem rejste Spørgsmaal altsaa undersøges i Øjeblikket. Det faar saa vise sig, hvor langt det er muligt at naa i Retning af at sikre Lovens Overholdelse overfor de økonomiske Kræfter, der trækker i den af det ærede Medlem angivne uheldige Retning.

Det ærede Medlem Hr. Lange ønskede

en Ændring i Retsplejeloven, hvorefter det kunde blive muligt at faa fagkyndige Meddommere i vore Landsretter i Sø- og Handelssager. Hvis Tiden tillod det, skulde jeg gerne give en nærmere Redegørelse for, hvad der paa dette Omraade er foregaaet og forhandlet om i de senere Aar, men jeg tror, det ærede Medlem vil være tilfreds, naar jeg oplyser ham om Sagens øjeblikkelige Stilling. Den er senest blevet rejst i 1924 af Provinshandelskammeret, og Forslaget gik ud paa, at der blev beskikket særlige søkyndige og handelskyndige Dommere ved Landsretterne til at deltage i Behandlingen henholdsvis af Søsager og Handelssager. Endvidere ansøgte Provinshandelskammeret tillige om, at Grænsen for de til Underretterne henlagte Sager forhøjes fra 800 til 2 000 Kr. Justitsministeriet har sendt denne Sag til Erklæring i Retsplejeudvalget, der ved Skrivelse af 4. Juni i Aar meddeler, at Udvalget til Behandling af Sagen har nedsat et Underudvalg. Andragendet med Bilag beror altsaa for Tiden i Retsplejeudvalget, der ligeledes behandler det mere omfattende Spørgsmaal om Oprettelse af en teknisk Domstol.

Endelig har flere ærede Medlemmer beskæftiget sig med forskellige Spørgsmaal vedrørende Motorloven, der paa flere Omraader virker utilfredsstillende i Praksis. Det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen har saaledes fremsat forskellige Bemærkninger angaaende Standsning eller Begrænsning af Automobiltrafikken i Tøbrudsperioder. Jeg skal hertil svare, at man fra Ministeriets Side vil være villig til i videst mulige Omfang at udnytte den ved Motorlovens § 23 givne Beføjelse til at skaane Vejene i Tøbrudsperioder. Derimod ser jeg ikke, at denne Bestemmelse giver Ministeriet nogen Ret til at overdrage sin Myndighed videre, saaledes at de kommunale Vejmyndigheder skulde kunne bemyndiges til paa egen Haand at fastsætte, i hvilke Tidsrum en Spærring kan iværksættes, men man vil formentlig selv med den nugældende Paragraf kunne naa til en praktisk tilfredsstillende Ordning, idet Ministeriet eventuelt paa Grundlag af telegrafiske Indberetninger vil kunne træffe sin Bestemmelse meget hurtigt og lade denne telegrafere ud igen, saaledes at Lukningen paabydes i et nærmere bestemt Tidsrum, der atter vil kunne forlænges, hvis det skulde vise sig paakrævet. I øvrigt skal jeg tilføje, at der for Tiden forhandles mellem Justitsministeriet og Ministeriet for offentlige Arbejder om en mere praktisk Ordning af Administrationen af Motorloven paa forskellige Punkter, særlig af